

ВАРІЯТ 1906 РОКУ

У одного чоловіка
Дитятки не стало,
Всі думали, що втопилось,
Або де блукало.
Його рідні батько й мати
Дуже горювали,
Шукаючи: „Де ти Митя?!
Вони викликали.
„Де ти, рідний наш синочку,
Хоч раз обізвися!
Як нам гірко, як нам тяжко
Прійди подивися!!
Люди дивлячись на бідних,
Самі сльози лили,
І щоб знайшлася дитина
Господа молили!
А декотрі воріженьки
Сміючись казали:
Так і треба вражим людям,
Святі покарали!...
А тим часом нещаснії
Весь город сходили,
Вештаючись, як прибиті,
Далі полишили.
Пройшло мабуть днів чотири,
Не було й помицу,